REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj 2 - svibanj 2012.

U ovom broju:

- *Holodomor*
- *Razgovor s članicom Kreativističkog pokreta Hrvatske*
- *Praznovjerje i lakovjernost - Ahilova peta bijele rase*

HOLODOMOR

U periodu između 1932-1933, dok je sovjetska vlada prodavala ogromne količine ukrajinskog žita na inozemnim tržištima, oko 7 milijuna ukrajinskih muškaraca, žena i djece izgladnjelo je do smrti. Ovaj namjerni pokušaj da slome ukrajinski narod pomoću umjetno izazvane gladi postao je poznat kao HOLODOMOR. Riječ "Holodomor" doslovno prevedena s ukrajinskog znači "smrt glađu", ili "ubiti glađu, gladovati do smrti.

Prolog tragedije poznate kao HOLODOMOR ili – "Velika ljudski izazvana glad u Ukrajini 1932-1933" – bila je odluka Josipa Staljina da kolektivizira poljoprivredu. On se nadao da će to ne samo prehraniti industrijske radnike u gradovima, nego će dobiti znatnu količinu žita u svrhu prodaje u inozemstvu, a novac će iskoristiti za financiranje svojih industrijalizacijskih planova. Budući da su se farmeri, poznati po svojoj neovisnosti, odbili pridružiti kolektivnim farmama, Staljin ih je odlučio "likvidirati kao klasu." Proces "likvidacije" dosegao je vrhunac u zimi 1929-1930 kada su stotine tisuća izvlašteni, odvučeni iz svojih domova, stavljeni u teretne vlakove, otpremljeni na daleki sjever te odbačeni na Arktiku, često bez hrane i zaklona. Do početka 1930-ih totalitarni režim je pohapsio više od milijun ukrajinskih seljaka i deportirao ih više od 850.000 na sjever, gdje su mnogi nestali. Vrhunac tragedije je postignut u periodu 1932-1933. Za razliku od nekih apologeta totalitarnog vladara, glad nije bila rezultat prirodne katastrofe. Bila je, kako se navodi u časopisu "Mezhdunarodnye otnosheniia" (Moskva, 2002), umjetno stvorena, pošto je sve žito, do posljednjeg zrna, odvezeno iz sela. Doista, Staljinov totalitarni režim provodio je svrhovitu i nemilosrdnu politiku konfiskacije žita, bez obzira na posljedice. U konačnici, opskrba žitom je postala političko sredstvo za pokoravanje ukrajinskog naroda. A posljedice se broje u milijunima ljudi koji su izgladnjeli do

smrti, dok je Sovjetska vlada izvozila žito (18,1 milijuna tona u 1932, 10 milijuna tona u 1933) sa ciljem da ostvari svoje političke i industrijske ciljeve. Sedam milijuna Ukrajinaca koji su izgladnjeli do smrti nisu bili važni Staljinu i njegovim kriminalnim pristalicama.

Politika sveopće kolektivizacije koju je 1929. uveo Staljin ne bi li tako potpomogao financiranje industrijalizacije zemlje, imala je katastrofalan učinak za poljoprivredu. Unatoč tome, 1932. Staljin je za 44% podigao obaveznu kvotu ukrajinskog udjela u prinosu žita, što je značilo da ga neće biti dovoljno da bi se seljaci prehranili, jer po tadašnjem zakonu, žito iz kolhoza se nije smjelo dijeliti među seljacima sve dok se nije napunila državna kvota koju je naložila Vlada. Staljinova odluka i metode koje je koristio kako bi je izvršio, osudila je milijune seljaka na smrt glađu. Rukovodstvo Partije, uz pomoć regularnih snaga i postrojbi tajne policije, vodilo je nemilosrdan iscrpljujući rat protiv seljaka koji su odbijali predati žito. Čak je i bezvrijedno zrno žita nasilu bilo konfiscirano u seoskim domaćinstvima. Bilo koji muškarac, žena ili dijete kojeg su uhvatili kako uzima makar šaku žita s kolektivne farme, mogao je, a najčešće je i bio, na mjestu strijeljan ili preseljen nekamo na Daleki istok. One, koji nisu izgledali dovoljno izgladnjeno, sumnjičili su da skrivaju zalihe. Seljake su zadržavali i sprječavali ih da se domognu grada putem posebnih «unutarnjih putovnica», koje su im zabranjivale da napuste svoje selo, a kamoli da krenu u grad.

Staljinova politika kolektivizacije dočekana je snažnim otporom od strane ukrajinskih seljaka. Da bi slomili otpor, Sovjetski režim neselektivno primjenjuje oznaku kulak (koja označava bogatog seljaka) svakome koji se suprotstavio kolektivizaciji. Pod tom krinkom, bezbrojne seljačke obitelji su istjerane iz svojih domova, lišene svoje imovine, te često protjerane u udaljene radne logore. Seljaci koji su bili prisiljeni na kolektivizaciju farmi bili su podvrgnuti jednom od najvećih zločina koji je poznat

civilizaciji: namjernoj, ljudski-izazvanoj gladi, sa ciljem uništenja svakog otpora i slamanja volje ukrajinskog naroda. Namećući sve veće kvote žita na kolektivnim farmama (kvote koje nije bilo moguće zadovoljiti) vlada je osigurala da ništa od žita ne ostane za prehraniti seljake. Doista, dok je sovjetska vlada izvozila gotovo 30 milijuna tona žita u periodu 1932-1933, istovremeno 7 milijuna Ukrajinaca je izgladnjelo do smrti.

Staljinova vladavina terora nije bila ograničena na seljačka gospodarstva. Pisci, znanstvenici, umjetnici i svećenici su masovno hapšeni i pogubljeni ili prognani; kao rezultat tih čistki ukrajinska inteligencija je praktički istrijebljena. Začudo, dok su milijuni ljudi umirali u Ukrajini, svijet je to jedva primijetio. Unatoč naporima nekih novinara, aktivista za ljudska prava i ukrajinskog iseljeništva, samo nekoliko izvještaja o gladi je ikad stiglo do Zapada. Ono što je stiglo često je ismijavano od strane zagovornika komunističkog režima, te od strane

Sovjetske vlade koja je opetovano negirala postojanje gladi.

Pet godina nakon masovnog izgladnjivanja, Sovjetski Savez je 1937. izvršio prvi popis stanovništva sovjetske Ukrajine koji prikazuje izrazito smanjen broj stanovnika. Rezultati tog popisa nisu javno objavljeni, a dvije godine kasnije 1939. ponovno se obavlja popis stanovništva koji, unatoč ponavljanju, predočava da je u Ukrajini broj stanovnika izrazito smanjen. Prema ovim podacima, ukrajinska populacija tada je smanjena za oko 25 posto, što je do danas ostavilo posljedice na demografsku, etničku i kulturološku sliku naknadno rusificirane istočne Ukrajine.

Razgovor s članicom Kreativističkog pokreta Hrvatske

Zahvaljujem ti se na ovoj prilici što imamo mogućnost prikazati našim čitateljima pogled na kreativizam sa ženskog stajališta. Kada si prvi put shvatila da si rasno osviještena osoba? Da li je to bilo nakon određenog događaja u tvom životu, ili je to bio postupan proces?

Presudno je bilo čitanje "Vječne Religije Prirode", prije toga nisam ozbiljnije razmišljala o tim problemima, kao niti većina ljudi u Hrvatskoj. Ipak, nisam nikad bila potpuno suprotnih stavova nego što sam sada.

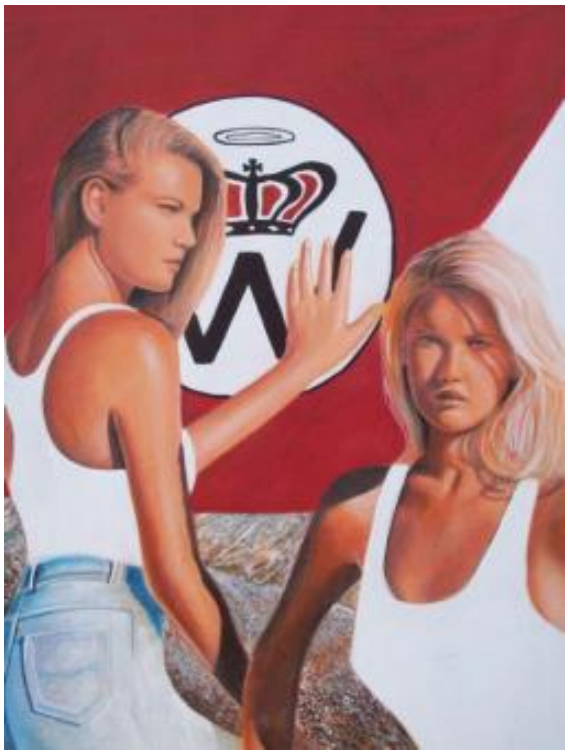

Zašto si izabrala Kreativizam kao način ispoljavanja svojih stavova, kao ideju koja je sukladna sa tvojim mišljenjima? Te, također, kao ženi, što ti je bilo posebno primamljivo u kreativizmu kao ideji?

Jer smatram da danas ne postoji niti jedna druga ideologija koja nudi rješenje za naše probleme. Mnogi su opisali naš problem, ali potrebno je i znati kako ga riješiti. Kada sam prihvatila Kreativizam, to nije imalo veze s mojim spolom, no lijepo je znati da ova religija ne okrivljuje ženu za sve nevolje svijeta, kao što je to opisano u kršćanskoj Bibliji u priči o Adamu i Evi.

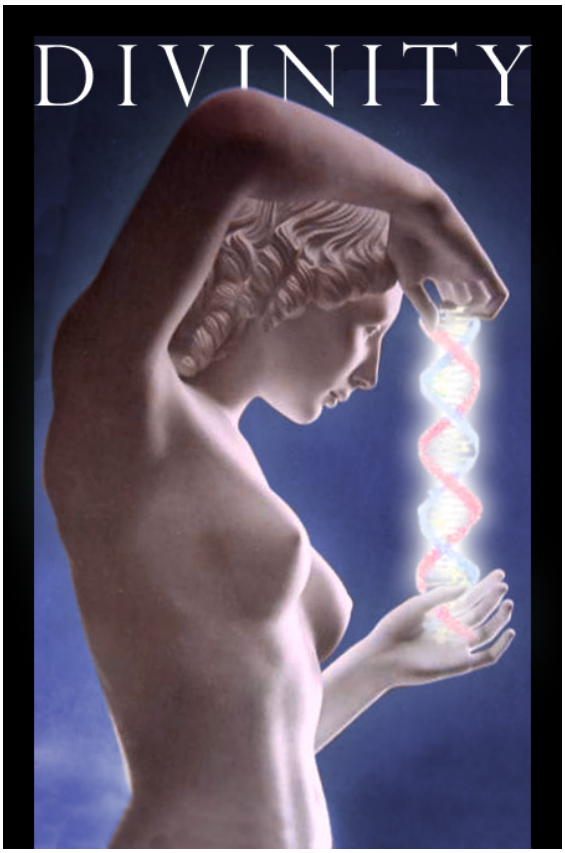

S obzirom da Hrvatska ima iznimno mali postotak nebijelačke populacije, i samim time ljudi nemaju iskustva sa tom problematikom poput SAD-a ili zapadne Evrope, koliko je teško prosječnom Hrvatu objasniti situaciju u kojoj se naša rasa nalazi?

Mislim da je to jedan od većih problema. Ljudi misle, ako je situacija danas takva kakva jest, da se nikada neće promijeniti.

No, dovoljno je podsjetiti ih kakav je bio odnos bijelačkog i nebijelačkog stanovništva prije 100 i više godina u SAD-u ili u zapadnoj Europi, a kakav je danas. Mi u Hrvatskoj imamo priliku učiti na tuđim greškama i to bi trebali iskoristiti. Drugi velik problem kojeg treba naglasiti je izumiranje bijelačkog stanovništva, i, ako nas je imigracija zasada zaobišla, to nije. Naprotiv, tu smo u samom svjetskom vrhu.

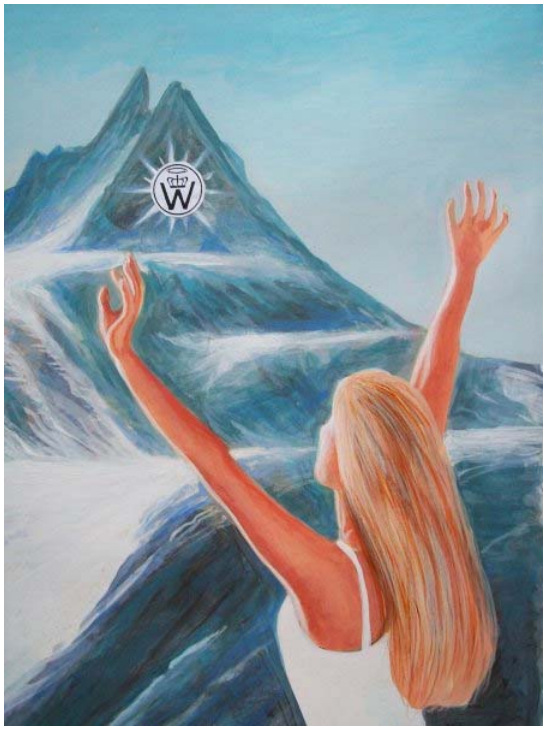

Kao osobi koja se bori za svoje stavove i stavove žena u krugovima koji imaju prilično tradicionalne poglede na žene, kakvi su tvoji stavovi o feminizmu, i kako ti zamišljaš ulogu žene u društvu?

Ne borim se za stavove žena nego za svoju rasu. Kada bih se zaista borila isključivo za ženska prava, tada bi mi neka pripadnica druge rase trebala biti važnija od bijelih muškaraca, a to jednostavno nije tako. Feminizam se deklarira kao ideologija koja pomaže ženama, no samo se deklarira. Dugoročno, on šteti i ženama i muškarcima. Mislim da je krajnji cilj feminizma učiniti da (bijele) žene prestanu imati djecu, i time dovesti do izumiranja naše rase. Današnje doba je slično ratnom stanju i svatko, bez obzira na spol, treba pridonijeti najbolje što može da pomogne. I tu naravno treba razlikovati situaciju kada žena želi karijeru isključivo zbog svojih egoističkih ciljeva, i kada želi pomoći svojoj rasi i narodu.

U Hrvatskoj je kršćanstvo, a konkretno katolicizam dominantna religija. Po tvom mišljenju, koliki postotak tih ljudi kod nas su doista katolici po svojim vjerovanjima, a ne samo slovo na papiru?

Vrlo mali postotak su zaista katolici po svojim vjerovanjima. Oni postaju katolici jer su to njihovi roditelji bili i gotovo nikada ne razmišljaju o čemu ta religija zapravo uči. No, čak niti onda kada su svjesni da bi ih uništilo doslovno slijeđenje njezinih propisa, oni je se ne žele odreći. Izbrisati to slovo na papiru, za mnoge je preekstreman korak.

Cjelokupna filozofija Kreativističkog Pokreta sazdana je u knjigama koje je napisao pokojni Ben Klassen. Kao i kod svake religije, tekstovi i knjige su osnova njenog učenja. Kreativistički Pokret Hrvatske preveo je popriličan broj tih knjiga, no da li je to dosta? Treba li više raditi na ostalim medijima promidžbe? Da li je knjiga u današnje vrijeme postala manje važna kao način prijenosa ideja i informacija?

Točno je da ljudi danas rijetko čitaju knjige. Ipak, nije dovoljno ljudima samo pričati o nečemu, treba im pokazati da postoje i knjige u kojima je opisano to što im želite reći. Tako će vaše riječi dobiti na vjerodostojnosti.
Što se tiče ostalih medija promidžbe, danas je Internet jedini relativno slobodan medij, i zato najpogodniji kao sredstvo promidžbe. Mnogo je ljudi saznalo za Kreativizam upravo putem Interneta, uključujući i mene.

Što misliš, zašto ima malo žena i djevojaka koje su aktivne u nacionalističkim i rasnim pokretima? Imaš li osjećaj da postoji određeni stereotip o ženama u tim krugovima, i koji bi bio najbolji način da se tom dijelu populacije približe naši stavovi?

Ne mislim da je riječ o stereotipu, nego su žene zaista, prosječno gledajući, manje zainteresirane za politiku, religiju, i slična pitanja. Poznajem jako malo takvih žena. Ipak, svugdje ima iznimaka. I zato su iznimke neprestano "pod povećalom" i moraju se daleko više truditi da dokažu da su i one vrijedne.

Koji je tvoj stav o emocijama kao što su ljubav i mržnja? Kreativizam kaže da su to zapravo "dvije strane iste kovanice", dali se slažeš sa takvim stavom?

Slažem se u potpunosti s tim stavom. Uvjerena sam da onaj tko ne može osjetiti mržnju, ne zna niti što je ljubav. I obrnuto, naravno.

Kako objašnjavaš situaciju da Hrvati kao narod kao da su postali flegmatični prema svemu što se zbiva u našoj zemlji? Iako nemamo problema sa imigrantima kao zapadne zemlje, vidljivo je da našu državu razara cionistički lobi koji je pomoću domaćih poltrona uništio naše gospodarstvo i razvoj, sve u cilju da postanemo njihovi financijski robovi. Kako to da su naši ljudi bili dovoljno energični pred 20 godina da stanu u obranu naše domovine pred komunističkom i velikosrpskom agresijom, a danas nisu u stanju dignuti glas protiv uništavanja našeg gospodarstva i financijske samostalnosti? Zar nije to paradoksalno?

Da, to je zaista paradoksalno. Vjerojatno je lakše boriti se protiv vidljivog neprijatelja, u toj situaciji nikome nije potrebno objašnjavati da smo u opasnosti, niti kako se obraniti itd. Možda je stvar u tome što smo sada prividno samostalna zemlja, i ljudima je zapravo teško uopće i povjerovati da smo u opasnosti. Ali danas je situacija višestruko složenija. Ljudi su nezadovoljni i osjećaju da nešto nije u redu, ali ne mogu niti definirati taj problem, a kamoli doći do rješenja.

Kakav je tvoj stav prema onome što se bijelcima događa u Južnoafričkoj Republici, a što se prema svemu sudeći na mala vrata počelo događati i u SAD-u, da bijelci postaju mete rasističkih napada crnačkih bandi? Misliš li da bi se isti scenarij počeo događati i u našoj zemlji jednom kada masovna imigracija postane stvarnost kod nas?

Postoji nepisano pravilo da jedino bijelac može biti rasist, i zato mediji nikada neće osuditi te događaje. No, iako to ne odobravam mene osobno najviše zanima situacija u Europi, i Hrvatskoj naravno. Mislim da se svaki narod mora koncentrirati na svoj problem, jer nije svugdje identična situacija, i nikako ne iseljavati u druge bjelačke zemlje samo zato jer je situacija negdje navodno bolja. Naravno da će se slične stvari početi događati i u našoj zemlji, ako dođe do masovne imigracije. To treba neprestano iznova naglašavati onima koji smatraju da se Hrvati, samo zato što trenutno žive u većinski bjelačkoj zemlji, ne bi trebali baviti tim pitanjima.

Praznovjerje i lakovjernost – Ahilova peta bijele rase

Čudna slabost Bijele rase. U zadnjih dvije tisuće godina, dvije negativne karakteristike uma bijelog čovjeka su mu uzrokovale možda više štete nego išta drugo. Ta dva defekta su njegova sklonost prema (a) praznovjerju i (b) lakovjernosti. Bijela rasa nije podložnija tim manama više negoli obojene rase. Ne uopće. Možda čak i manje, ali su posljedice tih mana za vrlo naprednu Bijelu rasu bile deset puta gore nego za obojene rase. Te dvije djetinjaste i glupe karakteristike su posebno čudne i ponižavajuće za plemenitu Bijelu rasu čije su mentalne, kulturne, kreativne i proizvodne sposobnosti neusporedivo superiornije od sposobnosti bilo koje obojene rase. Što je praznovjerje? Što je lakovjernost? Jesu li povezani? Prvo dolazi lakovjernost. Pokušajmo prvo odgovoriti na treće pitanje, otkrili smo da kako bi bili praznovjerni, prvo morate biti lakovjerni. Međutim, osoba može biti lakovjerna u nekim drugim područjima, a da nikad ne postane praznovjerna.

Svijet duhova. Praznovjerje većinom podrazumijeva vjerovanje u nadnaravni "svijet" tj. svijet izvan prirode i njezinih zakona. Uglavnom se taj svijet veže uz "svijet" duhova, utvara, vila, što je zapravo sve jedno te isto i mi ćemo se koristiti terminom "duhovi". Svijet duhova je podijeljen na dobre momke i loše momke; na "svete" duhove, bogove, božice, anđele; i "loše" duhove, lucifere, vještice, demone, vragove i druge slabije duhove. Područje demonologije je tema za sebe o kojem je napisano i nekoliko idiotskih knjiga. Nepotrebno je reći da nitko, osim možda osobe koja je pobjegla iz ludnice, nije vidio "demona". Što se tiče bogova u tom svijetu duhova, neki autori su nabrojali i do 30.000 individualnih bogova koje su praznovjerni i lakovjerni ljudi izmislili, štovali, i u koje glupo vjeruju tijekom milenija.

Izmišljeni, nestvarni svijet. Navodno taj "drugi svijet" ima set svojih zbrkanih zakona namijenjenih duhovima i utvarama. Očito, oni su suprotni i kose se sa zakonima prirode. Nitko se nije potrudio dokučiti kakvih se to zakona drže ti duhovi, te se čini da tu sve prolazi. Kao i u svim bajkama, ti duhovi mogu izvoditi "čuda" kakva si god možete zamisliti. Oni navodno postoje u svijetu odvojenom od pravog univerzuma, odvojenom od pravog svijeta. Nema niti jednog dokaza. Najnevjerojatnija činjenica u cijeloj toj priči o svijetu duhova, bogova, demona, anđela i čega god hoćete, je da ne postoji niti jedan dokaz koji bi dokazao njihovo postojanje, osim fantazija u umovima praznovjernih i lakovjernih.

Žrtve lakovjernosti. Prethodna rečenica dosta dobro objašnjava značenje lakovjernosti, ako ono uopće zahtijeva objašnjenje. Lakovjernost je, uglavnom, vjerovanje u nešto što nije tako, u nešto što se ne može dokazati ili nema dovoljno dokaza da stekne kredibilitet u našim očima. Koliko god se čudno to može činiti, u današnjem modernom i znanstvenom svijetu, ni lakovjernost ni praznovjerje se nisu smanjili od Srednjeg vijeka, kada su te dvije aberacije uma bile u punom zamahu. Inteligentni nisu imuni. Lakovjernost i praznovjernost nisu rezervirani samo za glupe i neobrazovane, iako su u bitnoj vezi sa "siromašnima duhom". Kršćani, koji žale "jadne, zbunjene" Hinduse zato što vjeruju da su krave svete, se također čvrsto i neupitno drže svoje "vjere". Njihova se vjera uglavnom sastoji od vjerovanja u duhove druge vrste, "svete duhove" i demone. Polažu zakletve na "svetoj" bibliji i vjeruju u luđačke priče o njihovim omiljenim duhovima sa neba, o tome kako će ići u pakao ili raj i ostale gluposti. Čak i neki inteligentni muškarci i žene su praznovjerni, te se hvale kako je predivna njihova "duboka i trajna vjera" u takve glupe besmislice, a trebali bi znati bolje.

Neosnovana "vjera" nije vrlina. Dakle ispitajmo riječ "vjera" u njenim inherentnim esencijama. Webster nudi nekoliko definicija. Ona koja najviše odgovora našem diskursu je slijedeća: "Vjera: čvrsto i neupitno vjerovanje u nešto za što nema dokaza." To je otprilike to, ali mi ćemo je malo proširiti. Pošto su "dokazi" zapravo diskutabilni zaključci i postoje (poput ljepote) samo u očima onih koji je imaju, mi želimo istaknuti da je vjera čvrsto i neupitno vjerovanje u nešto za što postoji vrlo malo ili nema nikakvih bitnih dokaza i zato ne zaslužuje ni naše uvažavanje ni prihvaćanje. Na primjer, postoje valjani dokazi da povjerujemo da dva i dva daju četiri. Ne postoje dokazi da povjerujemo da daju sedamnaest. Zato, osoba koja zaključi da dva i dva daju četiri, je došla do logičkog zaključka. Osoba "koja preferira vjerovati" da "po njegovoj vjeri" dva i dva daju sedamnaest je iracionalna, a onaj koji u to vjeruje pošto mu je svećenik rekao da je tako, je i lakovjeran i iracionalan.

Plodno tlo za prevarante. Na tim jadnim manama ljudskog uma, praznovjerju i lakovjernosti, su izgrađena velika carstva i nesvete superstrukture poznate kao religije koje su zarazile ljudsku rasu još od početka vremena. Poprilično je shvatljivo zašto bi primitivni divljak, koji je glup i ima jako ograničenu sposobnost razumijevanja, pokušao objasniti fenomen prirode, fenomen koji ne razumije. Pošto nije imao ni dovoljno činjenica, ni inteligencije da pravilno interpretira i poveže to malo činjenica koje je imao, koristio je prečace u objašnjavanju fenomena svijeta koji ga okružuje. Zbog straha od nepoznatog, zbog njegove nedovoljne logike i razumijevanja, te zato što je bio prirodno praznovjeran, primitivan čovjek je izmišljao bogove i duhove oko njega za koje je vjerovao da kontroliraju događaje i da kontroliraju njegovu sudbinu.

30.000 duhova. Primitivni divljak je izmislio boga ili duha ili utvaru za svaki hir prirode. Tako su postojali duhovi kiše, duhovi munje, duhovi mora, duhovi vodopada, bogovi rata, bogovi plodnosti – bogovi – duhovi i utvare – njih najmanje 30.000 su katalogizirali neke poduzetne duše. Plodnost ljudskog uma za izmišljanje duhova je gotovo beskrajna i jedna je od najotpornijih i najtrajnijih strasti tijekom vremena.

Postali robovi vlastitih izmišljotina. Na nesreću ljudske vrste, primitivni divljak je također vjerovao da ti duhovi imaju arbitranu, hirovitu i neograničenu kontrolu nad njihovim boljitkom i sudbinom. Neizbježno je bio slijedeći korak stvaranja straha od tih duhova – duhova koje je sam stvorio u svojoj glavi i kojima se počeo moliti. Želio im je udovoljiti, razgovarati s njima, zadovoljiti ih, moliti im se i dozvolio je da opsesija njima zavlada njegovim životom. Neka primitivna društva, (i neka koja nisu toliko primitivna) su postali toliko opsjednuti strahom i ugađanjem njihovih duhova da su postali glavna preokupacija njihovih umova, vremena i energije. Organizirana obmana. Nažalost, uvijek je bilo nitkova koji su bili dovoljno pronicavi da vide kroz tu obmanu o duhovima i okrenu situaciju u svoju korist. Kao rezultat, razvila se organizirana religija, kojom je upravljala usko organizirana skupina svećenika koji su bili u poziciji pojačati strah od tih misterioznih duhova, sa ciljem da raširе praznovjerje i na taj način upravljaju, kontroliraju i pljačkaju svoje nemoćne žrtve. Kršćanstvo je najveća obmana od svih za Bijelu rasu. Zapravo se tu radi o razvoju obmane "duhova na nebu" do dana današnjeg. To vrijedi kako za divljake sa Fiji-ja, ali u istoj mjeri i za kršćansku vjeru. Nažalost, potonja je glavna religija Bijele rase danas, koliko god ta religija rascjepkana i podijeljena bila.

Židovi su imali svrhu. Osobito je teško povjerovati da Bijela rasa, koja je toliko inteligentna i napredna, da bi do danas bila zapletena u praznovjerno vjerovanje u isti svijet duhova u koji vjeruju i primitivni divljaci, ili u koji su vjerovali i naši aboriđanski preci prijašnjih milenija. Još je veća nesreća za bijelog čovjeka da su mu ovu kontrolu nad njegovim umom, vjerovanje u duhove, nametnuli njegovi smrtni neprijatelji, izdajnički Židovi. Da, naš vječni parazit na leđima čovječanstva, Židov, je bio taj koji je napisao takozvanu "Svetu Knjigu" bijelog čovjeka, osmislio religiju za njega, raširio ju i promovirao među Rimljanima, a sada je zatrovao i um bijelog čovjeka sa tim primitivnim, otrovnim praznovjerjem kako bi stekao kontrolu nad njegovim umom, njegovom sudbinom i uništio veliku Bijelu rasu. Kao što smo pokazali u prethodnom poglavlju, Židov Marcus Eli Ravage se time čak i hvali. Više od 20 milijardi dolara godišnje kako bi se održavala ta obmana. Kako ironično! Kako tragično! Kako smo glupi što smo podlegli toj smiješnoj priči o duhovima na nebu, za čije održavanje samo Sjedinjene Države izdvajaju više od 20 milijardi dolara godišnje. To ne uključuje posrednu štetu koja nam je nanijeta u vidu narušene sposobnosti racionalnog

razmišljanja, šteta u gubitku vremena koje smo potrošili u tim židovskim kućama posvećenima obožavanju aveti koje se nazivaju crkvama, odvraćanja naše pažnje od glavne svrhe života – preživljavanja, širenja i napretka vlastite vrste – i brige o vlastitim interesima.

Kršćanstvo je relativno nova nesreća. Da bi kršćanstvo stavili u pravu perspektivu, moramo se najprije sjetiti da je Bijela rasa stvorila civilizaciju mnogo prije nego je kršćanstvo uopće postojalo. Velika (bijela) egipatska civilizacija je postojala punih tri tisuće godina prije nego je kršćanstvo uzdiglo svoju ružnu glavu. Ustvari, još prije pojave kršćanstva, Egipćani su već krenuli putem propasti jer svu dozvolili trovanje svojih gena križanjem sa crnim Nubijcima sa juga. Feničanska, perzijska, mikenska, grčka i velika rimska civilizacija, sve bijele civilizacije, su cvale mnogo prije kršćanskog napada na njihovu pogansku ljepotu.

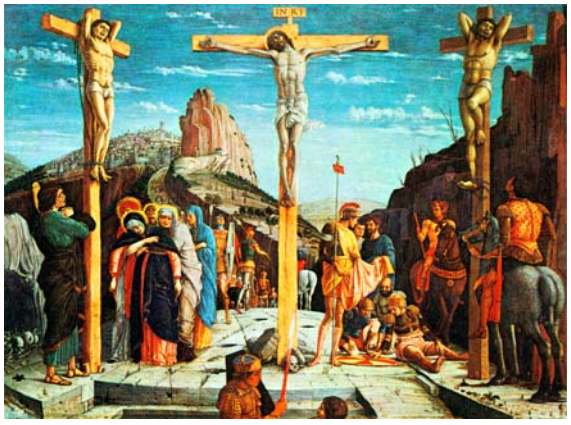

Kršćanstvo definitivno nije izgradilo civilizaciju nego ju povuklo u to dugačko i nesretno razdoblje poznato kao Mračni vijek. Bijela rasa je puno starija od civilizacije. Druga stvar koje se moramo sjetiti je da se Bijela rasa biološki formirala kao rasni entitet ne tisuće, nego desetke tisuća godina prije nastanka civilizacije. I to je bit čitave stvari: mi, Bijela rasa, smo bili biološki entitet – bili smo Bijela rasa – mnogo prije nastanka bilo kakve civilizacije ili pojave kršćanstva na ovoj planeti. I to je, moji dragi bijeli rasni drugovi, najvažnija, najdragocjenija, najtrajnija činjenica našeg postojanja.

Oboljenje uma. Već smo spominjali u ovoj knjizi kako su Židovi izmislili kršćanstvo i nametnuli ga Rimljanima da bi ih uništili. Svrha je ovog poglavlja da vam objasnim ulogu praznovjerja i naivnosti u pomaganju Židovima da raširе tu bolest zvanu kršćanstvo. Druga svrha je da učinimo naše bijele rasne drugove svjesnima činjenice da koliko god bili inteligentni, nisu imuni na tu povijesnu epidemiju koja je pogađala čovječanstvo od primitivnog divljaka sve do napredne civilizacije bijelog čovjeka danas. Zato, shvatimo da je priča o "duhovima na nebu" kakva se može naći u kršćanstvu, mormonizmu ili bilo kojoj drugoj religiji, pokvarena obmana i prijevara, da nas ona vraća na razinu praznovjerja naših divljačkih predaka, te da je to opasno oboljenje mozga.

Moramo povući jasnu crtu. Moramo razbistriti svoje razmišljanje i razlikovati što je stvarnost a što je fantazija. Moramo povući jasnu crtu između stvarnog svijeta i izmišljenog svijeta. Sposobnost razlikovanja stvarnog i nestvarnog razdvaja zdrave, razumne ljude od luđaka. Mnogi pacijenti u psihijatrijskim bolnicama su nekoć bili vrlo inteligentni ljudi. Ali kad im se razboritost narušila do točke da više nisu znali razlikovati stvarnost od snova, fantazija, iluzija, noćnih mora, duhova i ostalih plodova mašte, onda su poludjeli. Kada govorimo o luđacima, moramo znati da tu postoje različiti stupnjevi oboljenja i da su neki ludi samo u pojedinim područjima. Također moramo razlikovati one koji su normalne inteligencije ili više, od onih koji su rođeni kao idioti ili imbecili. Zbog potonjih se ne brinemo pošto za njih ionako nema nade za budućnost. Mi smo zabrinuti za naše inače mentalno zdrave bijele rasne drugove kojima je oštećena inteligencija praznovjernim religijama (poput kršćanstva) i

kojima su umovi zamagljeni do granice gdje ne znaju više razliku između stvarnog svijeta i svijeta fantazija (duhova na nebu).

Masovno ludilo. Mi KREATORI kategorički smatramo priču o "duhovima na nebu" kao ludu i nestvarnu, a kršćanstvo kao takvo, masovnim ludilom i velikom obmanom. Milijuni izmišljenih tvrdnji koje se ne mogu osporiti. Žrtve kršćanske indoktrinacije će nam postaviti sljedeći izazov: ne možete dokazati ne da postoje Sveti Duhovi na nebu, da ne postoji Bog, raj i pakao ili da Isus Krist nije živio na Zemlji, bio razapet, uskrsnuo, vratio se na nebo, itd.

Teret dokazivanja na onom tko iznosi tvrdnju. Na taj izazov KREATORI odgovaraju: ne moramo dokazivati da su vaše tvrdnje, vaš svijet snova, čista fantazija. Ne moramo dokazivati da svijet duhova i demona ne postoji. Ako postoji, teret dokazivanja je na vama, a u pet tisuća godina koliko ljudska rasa gradi civilizaciju, vi niste pružili niti jedan dokaz koji bi ikoji sud ili zakoni priznali, a da potvrđuje postojanje svijeta duhova. Sudovi (i svi razumni ljudi) su shvatili da je teret dokazivanja na strani koja afirmira (tj. onom koji daje izjavu, tvrdi nešto) a ne strani koja negira. Na primjer, ako vas netko optuži da ste seksualni prijestupnik, na strani koja optužuje (koja daje izjavu ili tvrdnju) je da pruži dokaze, a ne na vama da se mučite dokazivati da nije tako. Čak i da idete u širinu, svjedočite i slično, ne biste mogli dokazati da je optužba neosnovana. Pošto druga strana nije iznijela dokaze nego samo optužbu, zašto bi na vama bio teret dokazivanja kako biste opovrgnuli tu optužbu? Nije li logičnije da prije nego se neka tvrdnja uopće uzme u obzir, da stranka koja iznosi tvrdnju pruži valjane dokaze koji bi ju podržali?

Rimljani su prepoznali taj princip prije 2400 godina. Da, svaki pristojni sud na svijetu se slaže po pitanju te samo-evidentne premise pružanja dokaza. Teret dokazivanja je na strani koja afirmira (iznosi tvrdnju), a ne na strani koja negira. Taj princip je toliko logičan i očit da su ga Rimljani, koji su bili praktični, inteligentni i realistični, implementirali u temelje svojih zakona još 450 god p.n.e. Zakoni dvanaest tablica, osnova Rimskog zakona tijekom tisuću godina, djelom iznose: teret dokaza je na strani koja afirmira, ne na strani koja negira. Taj princip je jednako valjan danas kao i prije dvadeset četiri stoljeća kada su ga Rimljani postavili kao temelj svojim zakonima i zdravom razumu.

Vjerovanje besmisleno bez dokaza. Primjena tog principa na mnoštvo koje tvrdi da postoje duhovi na nebu, znači da oni moraju iznijeti čvrste dokaze, umjesto što iznose fantastične tvrdnje i nas izazivaju da dokažemo da "nije tako". Kada se mi KREATORI suočimo sa tim praznovjernim kršćanima, pa im objasnimo ovaj princip i tražimo ih da svoje tvrdnje podupru čvrstim, smislenim dokazima, oni se povuku na nove linije obrane. Njihov novi argument ide linijom: Mogu vjerovati u što god želim, a vi možete vjerovati u što god vi želite. Razlikovanje stvarnosti od fantazije.

Istina. Mi ne osporavamo nikomu njegovo pravo da vjeruje u što god želi vjerovati. Mogu vjerovati u bilo koje duhove na nebu koji im padnu na pamet. S druge strane, ako mislimo da su prešli granice razuma u njihovoj opsesiji nepostojećim duhovima na nebu, donijet ćemo svoje mišljenje o njima, kao što bi učinili sa svakim pacijentom ludnice koji više ne može razlikovati stvarnost od svijeta fantazije. I tu leži crta razdvajanja između razuma i ludila. Postoje ljudi u psihijatrijskim bolnicama koji jesu, ili su nekad bili, izrazito visoke

inteligencije. Glavni poremećaj njihova uma je taj što više ne mogu razlikovati stvarnost od fantazije. A isti slučaj je sa kršćanima koji obožavaju duhove. Brbljaju o Super-duhu na nebu, traže ga da im čini usluge, zaštiti ih od zla, spasi njihove duše od (također imaginarne) goruće jame, mole mu se i vode dugačke (jednosmjerne) razgovore sa svojim izmišljenim duhom (ili duhovima) na nebu, a dobivaju isti odgovor kakav bi dobili da pričaju sa kamenom.

Zdrav razum – prilagođen stvarnosti. Mi KREATORI zauzimamo stav da je jedna od glavnih značajki zdravog razuma razlikovanje stvarnosti od fantazije, sposobnost logičkog i razumnog razmišljanja i baziranje tog razmišljanja na logičnim i smislenim dokazima. Nadalje, mi zauzimamo poziciju gdje smo protiv, gdje razotkrivamo i osuđujemo one koji, po našoj procjeni, shvaćaju svijet duhova na način na koji bi ga shvatila luda osoba. To što svoje ludilo obavijaju sveobuhvatnim plaštom religije, neće im kupiti imunitet, što se nas tiče.

Obmana "duhovi na nebu" je masovno ludilo. Smatramo te priče o duhovima na nebu masovnim ludilom, bile one pod krinkom kršćanstva ili pod bilo kojim drugim izgovorom. Biti ćemo posebno agresivni i jasni u iskazivanju našeg stava ukoliko su te gluposti štetne za našu dragocjenu Bijelu rasu. Mi KREATORI vjerujemo da je ovaj svijet jedini koji je naša vrsta nastanila i koji će nastaniti u predvidivoj budućnosti. Vjerujemo da su ovaj svijet i svemir stvarni i da se u ovom svemiru nalazi planeta Zemlja koja je naš dom, naš jedini dom i to nas obavezuje učiniti najbolje što možemo u toj situaciji. U sve to vjerujemo zato što za to postoje dokazi, smisleni i vjerodostojni da je tome tako. S druge strane, ne postoji niti jedan jedini dokaz koji bi podržao kršćanske tvrdnje da duhovi sa neba lebde oko nas, vise nam na ramenu, bilježe svaki naš pokret i kontroliraju našu sudbinu na zemlji. Također nema niti jednog dokaza o postojanju gorućih jama ili raja nakon smrti. Takve idiotske tvrdnje su bazirane samo na mitovima, lažima i rekla-kazala glasinama, koje bi na svakom sudu proglasili besmislenim i neprihvatljivim glupostima. Nitko, a najmanje sami kršćani, ne zna tko je napisao sve te gluposti o duhovima na nebu. Katastrofalno za Bijelu rasu. Priča o duhovima na nebu bi bila užasno smiješna nama KREATORIMA da razarajuće posljedice oboljela uma nisu katastrofalne za boljitak Bijele rase. Dok nitko ne zna tko je točno napisao židovsko-kršćansku bibliju, mi znamo da su ju napisali naši smrtni neprijatelji, izdajnički Židovi. Kako su i zašto upotrijebili kršćanstvo da bi uništili plemenitu rimsku civilizaciju, već smo detaljno opisali u našim knjigama – to je tragična priča ali je vrlo zanimljivo štivo.

KREATIVISTIČKI POKRET
HRVATSKA

http://www.creativitymovement.com/croatia